71.

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap september 4kén **1836.**

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi dijja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul ; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Két unoka-leány. *(Folytatás)*

Ezen szerencsés tünemény kivánságot gerjeszte Yeupe-ban ama jósló lakásának megtudására, mivel maga is ohajtott volna vele találkozni, hogy jövendő sorsának folyamát megjövendöltesse magának. A' háladatos idegen megmagyarázá neki a' jóslónak hollétét, 's ezzel elbucsúzván egymástól, kiki maga utjára ment, Yeupe különösen a' jóslónak felkeresésére.

Végre elérkezék egy kolostorba, hol éji szállást kért. Szivesen fogadtatott, 's a' szerzetesek megértvén, hogy ő Sse fő ügyelőnek unoka öcsese volna, tisztelettel viseltettek iránta. Beszédjek közben hallá, hogy a' klastrom egykor Pe urnak, udvari pomparend főmesterének, ki itt falusi jószágot bir, költségén épült, hogy az eget meg engesztelje, 's gyermekutáni vágyódása beteljesedjék; és csak ugyan nem sokára hitese egy leányt szüle, mellyben minden testi lelki tökély egyesülve találkozik. „Yeupe! — mondá egy másik szózat — ezen leány rendeltetett neked feleségül.“ — Ezen rendeltetésről annyira gondolkodott Yeupe, hogy az álom is kerülé őt. A' gyönyorű holdvilág kicsalá vendégi ágyából a' szabadra, 's ott a' közeli bokrok közé vona magát. Fecsegő szózatok egy mulató házba vonzák őtet, mellynek ablakán kinézvén két ifiút látott ülve, kik bor mellett verseket csináltak, azokat egymásnak felolvasták, 's tüzesen tanakodtak rajtok. Sse-nek igen tetszett a' göröngyös verseken tanakodásuk, 's hangos kaczagásra fakadván elárulta jelenlétét a' költőknek. Ezek eleinte érzékenyen vették viseletét, de midőn Sse azzal biztatná őket, hogy kaczagása csak a' hallott szép verseken gerjedett álmélkodásának bizonysága lett volna, megengesztelve készteték őt, mint jó izletű embert, hogy társaságukban részt venne. Azonnal megtudá, hogy a' két ifiúnak Tschangfangu és Wanghiang a' nevök. Ezek elbeszélék, hogy a' szomszédságban lakó előkelő urnak szép és csudaeszű kisasszonya felséges költeményt készite a' kiviritó füzfákról, 's hogy imádságában kérte Budhá-t, hogy

Szegedi Tudományegyetem Könyvtára Jelzet: 53.557

ama költőt adná neki férjül, ki ugyan azon versnemben még szebb költeményt tudna készíteni. Ennél fogva atyja vizsgáló gyülekezetet (Concurs) hirdetett leányának kérésére, mellynek kielégitő foganatja szerint leányának férjet kivána szerezni. Ezen jutalom elnyerhetése végett izzadoztak már most Wang és Tschang az emlitett mulató házban, 's azért Yeupe-t is felszólliták, hogy költészi művészségét ugyan azon tárgyon tüntesse-ki. Az ifiú licentiatus ezzel ugyan megelégedett, de a' szokott cerimoniák után a' kisasszonynak példaköltményét kivánta előbb olvasni. Egy kis ládikából azonnal elő hozák azt; Ye-upe olvasá, 's bájolva, lelkesedve gyönyörködött a' verseknek határtalan tökélyén. Ezen elragadtatásában mindjárt olly verseket irt, mellyeknek jelességét Tschang és Wang urak csudálták, 's az izlelt bor olly nagylelkűekké tette őket, hogy engedvén Ye-upe kérésének, megigérnék, hogy őt más nap reggel ama menynyei költésznével megismertetik. Az ifiak már most egymás iránt bizodalmasabbak levének, 's az uj ismerősök kérdésére, valljon Yeupe ismeri-e Gu urat, minden tétovázás nélkül tudtokra adja Yeupe, hogy ő nem jó lábon áll vele, mivel leányát, kit Gu neki feleségül ajánla, el nem fogadta. Ezt az ifiak különösnek és szépnek magyarázák. Erre Sse ismét egy csudaszépségű költeményt készit, melylyel társai tiszteletét megnyeri, azután jó éjszakát mondván nekik vendéglő klastromába tér viszsza.

Ezen kivonatunk csekély határa miatt nem közöljük az eredeti nagy munkába szőtt számos verseket, annyival kevesbbé, minthogy talán olvasóink nem igen köszönnék-meg. De Sse urnak a' tavaszi füzre készitett vetekedési költeményével kivételt teszünk, remélvén, hogy, ha bár annak értelmét hiven adjuk is elő, de az ő talán jó verseit nem utánozván engedelmet nyerünk, midőn azokat csupán szabadon forditva prosában közöljük, megtartván azonban a' szótagoknak eredeti mennyiségét, illy formán:

Eljött a' kellemes idő
Midőn a' füz arany ága
Zöld lepellel födve van.
Pirulj-el mandola virág! száradj-el, 's hullj le a' földre!
Irigyelhet'd ez ágakat, mellyek csinosan lebegnek.
Nem pompával 's mesterséggel fonódnak azok egymásba.
Ezen ágak lágy hajlását, a' lombok gyengéd szinzetét,
Ezen tető értelmeit magyarázó hajlongását

Nem fogja a' fiatal szép
Ablakáról szemlélgetni?
Kellett volna ezen fának
Várnia, míg selyem bogár
Tavaszköntöst font volna rá?
Holott mindenik levele
Innepruhájaul szolgál!

Szegedi Tudományegyetem Könyvtára Jelzet: 53.557

Más nap reggel a' felébredt két szeles ifioncz, miután borszeszélyök kipárolga, jól átlátták, hogy magukat igen ajálhatnák, ha Ye-upe verseit adatnák-be Pe urnak. Annyira kovácsolák tehát csalfaságukat, hogy Tschang tartatott Sse Yeupe jeles versei szerzőjének; ez pedig, kire Tschangnak nyomorék rimzete kenetett, a' nélkül, hogy Pe ur elejébe bocsáttatnék, csufosan elutasittaték. Azonban Pe ur a' lopott versek által annyira elragadtatott, hogy Tschanggal ismeretségbe lépni törekedett, 's akkor meg nem foghatá, mikép lakhatik olly felséges költői lélek illy közönséges kellemetlen emberben. Nem is titkolá-el leánya előtt ezen körülményt; de Hongiu, kit a' versek hasonló álmélkodásra vonzának, már az irásnak durva 's éktelen vonásaitól is elidegenedett (mivel Tschang a' költeményt Ye-upe irásából lemásolva nyujtá-be), 's unszolva kéré atyját, hogy kérőjét vegye előbb szorosabb próbára. Leányának e' kérését teljesiteni akarván Pe ur, Tschang-ot Yinglang-nak, testvér öcscse fijának nevelőjévé fogadta, 's házába lakni hivta. Yinglang beteges 's félig eszelős gyermek volt, kit Pe ur kevés idő óta fijává fogadott. Tschang jól elérté a' hasznokat, mellyeket ezen helyeztetés reá nézve szülhetne, de előre is látá, hogy őt Pe ur majd azon próbára teszi, valljon a' szép versek valóban tollából kerültek-e, 's majd akkor kitudódik csalárdsága. Azonban Wang erre is lelt rést, mert azt tanácslá neki, hogy Sse urnak, mintha barátságot akarna vele kötni, a' mulató házat ajálja lakásul, mi által olly karba juthatna Tschang, hogy amannak talentumát szükség esetében mindenkor használhatná.

A' szegény Sse tehát megcsalatott. Pe ur, ki Tschangnak közönséges személyiségén szünetlen gyanakodó maradott, egyik próbát a' másik után intézi-el: de Tschang mindenkor a' legszebb verseket készitteti Sse által, 's megtanulván könyv nélkül azokat Pe jelenlétében ugy leirta, mintha hevenyében penderitette volna. Hongiu szive csudálkozás és búsongás köztt oszlott-meg; mert igen habozott, valljon a' nagy talentum kedvéért elnézze-e kérője személyének 's viseletének kellemetlenségét. Sse-Yeupe sem tartoztathatá magát a' búslakodástól. Eleinte olly szép alakot, melly Tschang költeményét nagyobbra becsüli az övénél — mert ezt kelle neki hinni, nem sejditvén a' csalárdságot — nem tarta tovább phantasiája ideáljának; azonban szive 's a' leányzó versei még is Hongiuhoz vonák őt, 's végre egy fiatal komormácska lett közbenjárója. Yansu, igy hivák a' leánykát, felfedezé Tschang ur csalfaságát. Mivel pedig az asszonycselédek a' ház minden részébe szabadon járhatnak, Ye-upe-val személyes ismeretségre lépett éppen akkor, midőn amazt egykor Tschang magához hivá, hogy költői talentumát

a

Szegedi Tudományegyetem Könyvtára Jelzet: 53.557

használhassa. Yansu nyomára akad Tschang csalárdságának, 's azonnal legkedvezőbb szinnel festi-le Hongiu előtt Sse-nek szeretetre méltó személyét, a' min Hongiu nagyon megörül; de hogy érdeme felől bizonyossá tétessék, egy költemény készitésére kéri, mellynek feltételei valóban éles eszű játéknak mustrája lehetett; mert a' czim, kezdet-szók, 's végrimek olly titkos értelmet jelentének, melly szivének érzéseit 's mostani helyzetét leggyengédebb ábrázolással festette. Alig mondá-ki Yansu ezen rejtett szókat Sse-Ye-upe előtt, már ő eltalálja azoknak igaz értelmét, 's a' belsőnek (szobaleány, komorna) jelenlétében a' leggyönyörűbb költeményt (jaspisi költeményt) irja papirosra, 's Hongiu bizonyossá tétetik érdeme felől. Minthogy a' szokás, mellyet az erkölcsös szerelmesek csak egy vonásnyira sem akarnak áthágni, semmikép sem engedé-meg öszvejötteket, Yansu tovább is közbejáróné marad, ki végre asszonya nevében meghagyja Yeupenak, hogy azonnal menjen Hongiu nagybátyjához Gu urhoz; tegye őt viszonyaik meghittjévé 's kérőjévé, és bizza reá Tschang ur csalárdságának felfedezését is. — Ezen meghagyás nehézségét Sse ur egy pillantással átlátja, minthogy amannak kegyelmét az által elveszté, hogy Gu ur leányát el nem vette. — Ye-upe t. i. még mindig ellenségének tartotta őt, mivel még nem tudta, hogy licentiatusi méltóságába ismét visszahelyeztetett, mivel ez csak Nankingból elutazása után történt. Felvilágositást kivánt volna tehát adni a' belsőnek, de ezt már szolgálatja visszaszóllitá; mivel éppen akkor jöve látogatóban ama gonosz Yang ur, ki Pe ur leányát buta fijának számára megkérte volt. Nem rég neveztetett-ki a' szomszéd tartomány igazgatójává, 's noha Pe ur nem sokra becsülé jelenlétét, még is szives tisztelettel kellett látogatását fogadnia. Minekutána bejelentetett, azonnal rendelést tett a' házi ur, hogy előkelő vendége illendő társaságot is leljen. A' nemes szomszéd urak igen középszerű elméjűek voltak; Tschang ur azonban mint baccalaureus (licentiatus) elégséges nemesi viszonyban állott, hogy az igazgatóval társalkodhassék, 's ez okból ennek Pe urhoz érkezésétől fogva mindenkori kisérője vala. Ez okozta, hogy Sse, ki Tschang általi csalfa megjátszatása iránt sem utálatot sem boszút nem érzett magában, tőle el sem bucsúzott, hanem engedvén kedvese parancsolatjának, egyenesen Nanking felé visszautazott. — Meghaladván utjának egy részét átlátta, hogy mind szolgájának mind lovának nyugalom 's eledel szükséges; mivel pedig az odavaló fogadók, mellyek a' török fogadókhoz hasonlitnak, csupán csak fedéllel szolgálhatnak az utasnak, élelmi ellátásuk felől Sse Ye-upe nem nagy reménységgel biztatá magát: de zavarodásán csak hamar segite universitási barátjainak egyike, ki vele most szembe találkozván, őt közel levő falu-

Szegedi Tudományegyetem Könyvtára Jelzet: 53.557

si jószágára hivja-meg. Mostani vendéglő barátja Sse Ye-ute, ki, noha neve nagyon hasonlitott az övéhez (Ye-upe), azonban éppen nem tartozott nemzetségéhez, egy haszontalan vigan elő volt, kinek öröklött gazdagsága megkimélte a' tanulást, és a' borban 's ételben elegendő kárpotlást talált a' méltóságok viselete helyett. Gazdag ember létére meg tudá magának a' nyilvános vizsgálatok alkalmával szerezni az alsóbb helyek egyikét, és igy dombérozott falusi házában kevés időt szánván a' tanulásra. Igen örülvén, hogy vendéget vihet magához, Ye-upe-val az illyen legényeknél szokott jószivűséggel bánt, és ez, kit a' tudósság emberismeretre nem tanitott, magából minden viszonyzatait kicsalattatni hagyá általa. Már pedig Sse Ye-ute maga is Hongiu kisasszonyra vágyódott; nagyon boszonkodott tehát, hogy őt Ye-upe szinte megelőzte. Ennél fogva olly módokról gondolkodott, hogy őt a' szép leány előtti kedvező helyzetéből kiszoritsa. Ez okból elhitette Ye-upe-val, hogy Gu, kinek közbejárása megkérésére utazik vendége, már Pekingben tartozkodik, 's azért csak mennél hamarabb oda siessen utána. Hogy pedig minden nehézségek el legyenek mellőzve, Ye-upenak utra való pénzt, eleséget, 's ruhákat adott; 's ez csakugyan következő reggel a' pekingi utra indult. Azonban Ye-ute Nankingba lovaglott, hol bizonyosan reménylé Gu urral találkozhatását; mert jól tudta, hogy őt egy betegség akadályozta a' fő városba meneteltől. Könnyű szerrel bejutott Gu ur elejébe, mint Sse Ye-upe megbizottja 's barátja, és többféle hazugságokkal annyira vette Gu urat, hogy az öreg ur elhinné, hogy Ye-upe egykori maga vonogatását leánya elvétele iránt megbánván, most csakugyan esedezik annak keze után. Most már Gu ur felfedezte a' ravasz Ye-utenak, hogy a' Ye-upenak egykor ajánlott hölgy sógorának leánya volt, 's végre Ye-utenak, hazugsági szövetje szerint, Pe urhoz intézett levelet adott, mellyben az egész dolog történetét előadván, a' levél általadóját érdemes vejéül ajánlá sógorának. *(Folyt. köv.)*

HAZAI HIRLELŐ.

Gyászhir. Kolosváratt aug. 21-kén az ott dühöskódó görcsmirigyben halt-meg a' szelid és mivelt lelkű 's minden asszonyi erénynyel tündöklő m. Branyicskai Józsika Jozefa báróné asszonyság m. Széplaki Petrichevich Horvát János cs. k. kamarás és lovas kapitán urnak szeretett hitese. Halála annál megilletőbb, mivel harmad nappal az előtt leánykát szült, 's övéinek ez által szerzett öröme hirtelen keserű bánattá vált. (E. H.)

Szegedi Tudományegyetem Könyvtára Jelzet: 53.557

PESTI VIZSGÁLÓ.

A' rákosi táborlat napirendje következőleg van mind eddig meghatározva:

Sept. 1-jén Don Miguel ezredének őrdisze (Wachparade). — 2-kán Rothkirch ezredének és Don Miguel 3-ik zászlóaljának (Bataillon) gyakorlásai. Ferencz, Estei Ferdinand 3-dik zászlóalja megtámadást 's táborsáncz védelmét gyakorolja. — 3-kán dandár (Brigade)- gyakorlatok. — 4-kén a' dandárnak egyházdisze (Kirchenparade). — 5-kén mint 2-kán. Don Miguel ezrede megtámadást és sánczvédelmet gyakorol. — 6-kán dandár-gyakorlatok. — 7-kén dandári táborforgás (Feldmaneuvre). — 8-kán egyházi disz. — 9-kén mint 5-kén. — 10-kén a' táborban levő négy zászlóalj városi szállására tér vissza: ellenben Söldenhofen, Rosenbaum granátos zászlóalja, és Benczur 3-ik zászlóalja táborba megy. — 11-kén egyházi disz. — 12-kén a' tábori sereg gyakorlata. Benczur megtámadja és védi a' sánczokat. — 13-kán dandár-gyakorlat. — 14-kén dandári táborforgás. — 15 én Rosenbaum granátosai védik a' táborsánczokat; azután Söldenhofen őrdiszt tart. — 16-kán szokott gyakorlat. Söldenhofen megtámadja 's védi a' sánczokat. — 17-kén mint 13-kán. — 18-kán mint 11-kén. — 19-én mint 13-kán. — 20-kán mint 14-kén. — 21-kén mint 13-kán. Tized fél órakor Ferdinand huszárjai, 10-kor Schwarzenberg uhlanjai, tizenegyedfélkor Nostitz könnyű lovasai jönnek a' táborba. — 22-kén reggeli 7 órakor Hrabovski dandárjának nagy mutatványa. Délutáni 5 órakor a' három lovas ezredből egy-egy osztály árokugrásban, nehányan a' felső 's alsó tiszti karból korlátugrásban (Barriere-Springen), az uhlanok lándsákkal forgásban, a' huszárok spadonirozásban lóháton bizonyitják-be ügyességöket. — 23-kán reggeli 7 órakor lesz az első lovas forgás (Cavallerie-Maneuvre); a' gyalogság nagy őrdiszt tart. — 24-kén reggel 7 órakor első nagy táborforgás. — 25-kén reggel 8 órakor egyházi disz. — 26-kán reggel 7 órakor a' 2-dik lovas forgás. A' gyalogság nagy őrdiszt tart. — 27-kén próba a' nagy szemleforgásból (Revue-Maneuvre). — 28-kán nagy szemleforgás. — 29-kén szünet. — 30-kán reggeli 7 órakor 2-dik nagy táborforgás. — October 1-jén a' 3 dik táborforgás. — 2-kán nagy egyházi disz minden sereg jelenlétében; melly után a' tábor szétoszlik, 's a' seregek szállásaikba vonulnak.

A' pesti vakok intézetének próbatétele iránt mult számunkban közlött tudósitásunkhoz még következőt adunk pótlékul. — Próbatétel előtt Kiss György nevendék megszóllitás gyanánt következő költeményt monda-el.

Mint a' tavasznak illatos lehelte
A' föld öléből ébreszt életet:
Ugy kelti bennünk e' napnak derülte
Mind azt a' jót, mind azt az édeset
Mi kebleinkben rejtve kiván lenni
A' szeretet birószékére tenni.

Ha kedv-'s örömmerülve tud nyugodni
A' szép teremtés bájin szemetek:
Az bátorságot fog hitünknek adni,
Hogy tiszteletre méltó kegyesek,
Kiket az ég jótévőinkül ad;
Hogy mondom e' gyengéd virágokat,
Mellyeket szivünk mélyében láttanak,
'S felétek tisztelet-lihegve szállanak
Csendes tetszés nélkül nem nézitek.
O! hogy ha ezt reménylenünk szabadna,
Ha ajkatok tetszésekre fakadna:
O akkoron szivünk örömrebegve
Az ég felé szálland hálát lihegve,
Hogy módot és alkalmat nyujta nékünk
Csak egy parány részét is lefizetnünk
A' tartozásnak, mellyet jótéteménytek
Által naponkint mindinkább tetéztek.

Ugyan ezt mondá-el német kötött beszédben Devernay József nevendék. A' hangászati előadásokban az első (quintett-szakasz) Gall szerzeménye

Szegedi Tudományegyetem Könyvtára
Jelzet: 53.557

volt. — Beethoven szonátáját játszá klaviron Potreba János pesti fi, és kürtön Laurincz Ján. Gömör megyei Keczegéről. — Scholl változatait játszá flaután Hesz Lőrincz pesti fi. — Rossini cavatináját éneklé és a' hárfa-változatokat játszá Laczy Sára Pest megyei Dömsödről. — Pechatschek változatait játszá hegedűn Turanich Antal pesti fi. — A' végső négyhangú karének Methfessel német országi hangművész szerzeménye. — A' három első jutalmat, kikre az érdemeseket magok a' nevendékek választák-ki, nyerték: Turanich, Hesz, és Kalkbach Henrik bonyhádi fi, Tolna megyéből. Az 1-ső és 2-ik, ezüst evőeszközt (tokkal együtt) nyert Prandtner pesti ezüstmivestől; a' harmadik Müller pesti ezüstmivestől. Ezeken kivül jutalmat nyert: Nerity Mátyás pomázi fi Pesti megyéből az általa szerzett négy hangú dalért, melly nyomtatott kótában is megjelent; Laczy Sára ügyes énekléséért; 's hárfázásaért; Hesz nevendék a' magyar nyelvben bebizonyitott különös ügyességéért t. Helmeczy Mihál urtól 1 aranyat, 's még egy nevendék t. Eötvösné szül. Kolb asszonyságtól, t. Eötvös József kir. fiskális 's Pest mgyei táblabiró úr hitesétől, hasonlag egy aranyat.

KÜLÖNFÉLE.

A' fösvények. Cufában egy fösvény hallá, hogy Bassaróban valamelly takarékos ember lakik, kihez valamennyi fösvény iskolába járhatna. Hozzá ment tehát. „Idvez légy — mond hozzá a' bassaroi ember — legott a' piaczra menjünk vásárlani.“ Elmentek tehát a' sütőhez, 's kérdezék őt: „Van-e jó kenyered?“ — „„Fris és fehér mint az irósvaj.““ — „Hallod — mond a' bassaroi ember a' Cufaihoz, — hogy az irósvaj jobb a' kenyérnél, mivel ez amahhoz hasonlittatik: tehát jobban fogunk cselekedni, ha irósvajat veszünk.“ — Elmentek az irósvaj-ároshoz, ki kérdésökre felelé, hogy olly fris és édes irósvaja van, mint a' legfinomabb faolaj. — „Hallod — mond a' bassaroi ember — a' legjobb vaj faolajhoz hasonlittatik, melly tehát még jobb lehet.“ — Elmentek a' faolajkereskedőhez. „Van-e jó olajod?“ — „„A' legjobb, világos és tiszta, mint a' viz.““ — „Aha! — mond a' bassaroi ember — tehát viz az, melly mindennél legjobb! Egy egész bödönynyel áll otthon vizem, én tehát ma abból eszem.“ — 'S valóban nem adott egyebet vendégének mint vizet, mivel ez jobbnak mondatott az olajnál, az olaj jobbnak az irósvajnál, ez pedig jobbnak a' kenyérnél. — „Hála Istennek, — mond a' cufai fösvény — nem jártam hijába; mert még is tanúságost láttam.“

Kifáraszthatlan lovagló. Valamelly jeles lovagló fogadást tett — ugy mond a' The Aberdeen hirlap — hogy 12 óra alatt 120 mértföldnyit fogna lovagolni, 's ezen utját valoban 9 óra 's 40 percz alatt végezé-el. Csak fél óráig nyugodott. Ugyan az nap még bálba is elment, és tánczolt. Itt kétségbe hozák, ha valljon ugyan ezen utat még egyszer tudná-e holnap ismételni. Ujra fogadott, 's az utat 9 és fél óra alatt ismét megtette. Ezen másod napi fárasztás után még ebédelt; innét a' circusba ment, onnét vissza a' kaszárnyába, hol barátjaival vigan vacsorált.

Prágai koronázás. Prágából irják, hogy a' következő népinnepre nézve, melly ő felségök a' császár és császárné koronázása alkalmával még ezután meghatározandó napon a' prágai invalidusok házában adatni fog, előlegesen meghatároztatott, hogy hangászi karokon, hajózásokon, kocsipályázásokon, angol-lovagjátékokon, kötéltánczolókon, 's léghajókon kivül még 16 tánczhely állittassék-fel a' vidéki nép számára, és kettő a' Prágaiak számára; valamint

Szegedi Tudományegyetem Könyvtára Jelzet: 53.557

az, hogy mintegy 30.000 embernek ingyen megvendéglésére 15.000 font borjúhús, sódor 's a' t. 60.000 zsemlye és 300 hordó ser szereztessék-be. Cseh ország 16 kerületéből egy-egy menyekzői pár, diszruhába öltözve, jelenend-meg, mindenik 200 ezüst tallérral megajándékozva. 400 bányászból álló sormenet is jövend elő, 's általában minden elkövettetik, mi pompát fejthet-ki 's vigságot nevelhet.

Angol fesz. Mi az angol társalkodási körök feszességét nagyon elősegiti, az azon nagyratartó mód, melly szerint az Angolok (jól megjegyezve otthon; mert utazás közben igen előzékenyek) soha egy ismeretlent meg nem szólllitanak, 's ha meg is szóllittatnak igy, csaknem sértésnek veszik. Sokszor maguk is kikaczagják e' bánásmódjokat, de még sem cselekesznek másképp. Beszélik, hogy valamelly asszonyság látott egy valakit vizbe esni, 's kisérő Dandiját, egy ismert jó utazót igen hevesen kéré, segitene a' szerencsétlenen. Barátja azon hanyagsággal, melly most felette divatozik, szemüvegéhez nyúl, komolyan nézi a' vizbefulót, 's azután nyugodtan társnéjához fordulva igy szóll: „It's impossible, Madam, I was never introduced to this gentleman." (Lehetetlen asszonyom, soha sem mutattattam-be ezen urnak.)

EMLÉKMONDÁS.

Az élet.

Életünk.

O jaj! (naponként látjuk) ollyan
Mint az üveg 's fiatal virágszál.
Mikor kecsegtet fényivel, eltörik;
Mikor szemünknek vig nevetésivel
Hizelkedik, kezd fogyni; majdan
Gyenge fejét lebocsátja 's elhal.

VIRÁG.

Munkavágy. E' létben, hol számos szükségünk kielégitése miatt szünet nélkül fáradoznunk kell, 's hol éppen sikerrel koronázott fáradozásaink mentnek minket legjobban a' halálos unalom kinjaitul, csak lelkünkben fejledező munkavágy teheti kedvessé sorsunkat, mint a' dologtalanság, munka előtti nyugvás 's restség mind inkább félre vezetnek azon boldog állástul, hol megelégedésünk és szerencsénk nem annyira testi ingereink kielégitése által eszközöltetik, mint inkább azon öntudatban rejtezik, hogy keblünkben több a' felfelé vonzó vágy a' lenyomó, letartó indulatnál, 's hogy lelkünk reptében inkább élünk nekünk rendelt elemünkben, mint mikor térden csuszunk, 's hason mászunk a' föld állati gyönyörei után.

GR. SZÉCHENYI ISTVÁN.

Csererejtvény.

3. 4. 5. Hajdan Magyarok fejdelme
3. 9. 5. Ma fő tiszt a' Töröknél
9. 3. 2. Földnek hitvány szüleménye
2. 3. 4. Vele nemes állat él.
1. 2. 8. 2. Ennyi arany kedves dij-rész;
8. 9. Családok köztt 's fákon tenyész.
1 — 9. Állat, nemzet, és polgár
E' kedves kincs után jár.

BERNÁT GÁSPÁR.

Előbbi rejtvény: mennykő.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiaczon alul a' Duna partján, 114. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.

Szegedi Tudományegyetem Könyvtára

Jelzet: 53.557